

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Vu iméni prêkmurszke evangelicsanszke sinyorije
reditel i vôdávnik: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopíssi sze morejo v
::: Puonce posiliti. :::

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztrvo 30 din., v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.
Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevni liszt“ Puconel.

Ponôvlenye.

„Ponôvte sze pa vdühi pámeli vase.“ (Efaz. 4, 23.)

Dokoncsani je pá ednoga cêloga leta bisztri tekaj. Preminolo je edno hûdo i szkôpo leto, vu sterom je nasa pot prevecs trnyeva i braszkla bîla. Vu sterom szo nasz sztraslîve te'zkôcse, grozne ne-vôle doszégnole. Stero nasz je z-vkanênyem hránilo. Stero nam je nepozâblene vdárce prinásalo.

Pri zacsétki nôvoga leta predvszem z-tém moremo na csísztom bidti, ka leto nevcsiní za nôvo kalendarija obrácsanye i oznamenýenoszt, nego mi szami. Jeli more od nôvoga leta govoriti tisztí, sto sztári okorni návad, ali grehov szklácseno pôt scsé hoditi ali bode hodo?

Sto tô scsé, naj sztanovito nôvo leto má, on vö more vr'zti z-szébe szvoje preminyenosztí kmicsna i te'zka bremena szvoja, grehe toga sztároga csloveka. Ponôviti sze more, nácsisi, bôgsi, nôvi cslovek more grátati. Prêk sze more dati Bo'zoy dobroj, vugodnoj i popolnoj voli.

Pri obrácsanyi leta blâzeno nôvo leto 'zelemo bli'znyim nasim i szebi. Z-obte'zenov dûsov sztojimo pri pragi i sztarajôcs szi premislávamo pred tov velikov szkrovnosztjov, stero je z-gôsztim slárom zakrio pred nami Goszpôd. Jeli nam prineszé eto nôvo leto 'zé ednok 'zelejôcs csákani nôvi, bôgsi szvêt, blâzenesi 'zitek?

Kak szi miszlimo eto dopunyené, sztarajôcsi bratje? Csi jasz, tí, vszi ti pr-

véi osztánemo, kakda szi miszlimo té 'zitka preobrnênye, pobôgsanye? Znábidti vu takso formo, ka naj sze vszáki drûgi szprenem, szamo jasz lehko osztánem te prvêsi!

Szvêta, 'zitka ponôvlenye szamo po nasem oszebnom ponôvlenyi more prídti. Ponôviti sze moremo, naj prêk ponasz nôvi, tô je dober, lêpi, blâzeni bode ete pokvarjeni, brítek cslovecsi 'zitek.

Ze ednôk moremo zarazm'ti, ka z-szstaranyem, z-to'zbov, ali z-preklinyanyem nepremenimo szvêt! Tô tüdi moremo zarazmiti, ka vsze nase 'zelênye i delanye na premenitev gledôcs je zobsztonzko i na lá'z pocimprano premcuvanyec tecasz, dokecs tô prívics nad szebom nezvrsimo, dokecs sze szami neponôvimo.

Jaksi, bôgsi, blâzenesi 'zitek 'zelê tvoje szrdcé? Rad bi bio, naj vu etom nôvom leti na tébe szíja ponôvlenoga szvêta szunce? Kak miszlis eto doszégnobi? Na koj cimpras tvojo vüpazen? Ka je tvoje nakanênye? Tô právis, ka doszta vsze szi szprobao, doszta lêpi predpravk szkovao i zobszton je bilo vsze tvoje de-lo, tvoj znoj. Záto je nê vrêdno niká drûgo, kak csakati, ka prineszé bodôcsnoszt.

Jasz pa itak tô právim tebi, ka jeszte eden môodus, z-sterim lehko notriszeg-nemo vu naso prísesztnoszt i jo szkoron za gyûsno známo ravnati. Szprobajmo tô.

na stero szmo szi do etigamao niti nê miszli. Z-krepkov volov zapísmo szi na zásztavo nôvoga leta za vodno rêcs: *pónovlenye!*

Z-sztárim szrdcom, z-sztárimi grêhami nôvi cslovek, b'âzeni cslovek nemres bidti. Nôvoga i blâzenoga leta sze szamo ponôvleni cslovek lehko trôsta.

Dú'znoszt i pozványe cérkev-noga inspektora.

Nevtajeno je evangelicsanske cérkvi bívoszt dneszdén nêroznatna. Povnôzale szo sze nase nevôle. Sztrádamo ednáko dobrónagibnoszt i materielno podpéranye z-dr'zvne sztráni. Sztrádamo dühovne i vučcse varivácse.

Vu ednom szmo itak naprê. Lehko nasz veszeli to, ka, zvön edne fare, nase sinyoriye vsze gmâne májo inspektore. Ár szo pa tê szkoron vszi vu novésem csaszi pozváni vu eto csészt, miszlim, nebode vîsesnye, csi sze szpomenémo z-toga, ka csákamo mi od cérkevnoga inspektora.

Cérkevne právdeládnosztii 58. szklen vopové, ka „Gmânszko predsedníksztrvo z gmânszko-ga inspektora i dühovnika sztojí, steriva z-glînim jusom i odgovornosztijov ravnata i zaszlopata gmâno i nyé vsza dugoványa vklúprazmerno od-právlata.“ Pôleg 59. §-a „Gmânszki inspektor

more bidti obcsnoga postúvanya, intelligentni, ne-pokáranoga morál, pobozen i materielno neod-vísen.“ 61. § vefi, ka je „nyegova szlûzba csaszi-na i szvoje dû'znosztii düsновéštno more szpunyávati.“

Na inspektora pa csáka z-ednim dû'znoszt cérkvi bránenya i delo cérkvi zidanya. On kak gmâne szvetszki voditel more dühovnika najver-nelsi delatfûvâris bidti, steri vu vszem cérkevnom deli naprhodi i példo káze, vere szvedôsztvó csini i kak cérkvi nevkleknyeni branitel z-vernosztijov i áldovagotovnosztijov szlûzi cérkvi prilo'z-nosztii. Csi nyemi csasz dopüsztii, naj nezamûdi tao vzeti vu szpêvajôcsem, molécsem i predgo poszlûhsajôcsem obcsinsztrvi, da etak z-szvojov példov te vu veri mlácsne poravnáva. Naj bûc vernike na cérkevne násztave, na netriszprávanya, vsze gmânszke vrêdnosztii na dr'zânye vu rédi, na cstezé cérkevni csaszopiszov, na na-sztávlanye 'zenszki drâstv, na hábanye od rever-zálisov.

Pred Bôgom i zgodovinov szmo odgovorni toti vszi za dugoványe nase cérkvi. Ali na inspek-torszko csészt poszbeno valá bibiszko zahtévan-ye: komi je doszta dâno, od tisztoja bode tüdî veliko racsunjemányel!

Edni bojdte.

V-protestanszki országaj leta prvi tjeden molitveni tjeden dr'zijo. Té, leta prvi tjeden, tak vszaki verevréli protestánus vrêmena te najvâksi

Podlisztek.

Te strti zhodni môder.

(Mataj 25, 31—40).

Pôleg edne szláre legende (pripoveszti) szo nê trijé, nego stirje zhodni môtri sze napôtili Jezusa goripoiszkat.

Ali te strti, ki sze je Artabán zvao, je zamûdo na odloceno vrêmen, v-sterom szo sze na pôt vzeti naménili tá prídti, za steroga volo je od ovi trê tüvárisov zaosztano.

Zato je nê mogao tá prídti, ár je na pôti najsao ednoga napô mrtvoga 'zidovszkoga rob-szlugu le'zécsiga; zácsao ga je otavlati, vrásciti, obravnávati i tak je zamûdo vrêmen, v-sterom szo sze ovi trijé na pôt vzéli.

Tri dráge kaméncsicse je neszao z-szebom

Mazdei Ali oda ie vido,

ka je na szébe zaosztao, ednoga je mogao oda-ti, za nyega cêno szi pôti kazáce najéti, ki bi ga za tüvárismi zvodili.

Uprav je v-Bethlehem prisao, ár je neszta-noma za nyimi sô, zvedávajôcsi po nyi. Zdâ je tüdî od edne, rávno szvojega szineka nadájajô-cse 'zenszke zvedávao po nyih. 'Zenszka nyem je povéda, ka szo pred trêmi dnêvi mindli z-várasa i 'znyimi vréd je tüdî míno te nazarenszk teszács „z-színekem szvojim.“ Kak nyemi te právi, velka cvika nasztána po Bethlehema vili-caj. Prisli szo Herodesa hohárje, vmarjali sz-málo decsico. Ta 'zenszka vu velikoj cágloszta sztráhi vtoneya, sze moli Artabáni, proszécu-ga, naj nyê obráni pojbicssa. 'Ze szo sze pribli'závali szlugi, vojnici pod ednim rimszkkim szto-nikom vodszívom. Te môder je v-nádra szégnapré je vzéo te drûgi kameni kinca, tá ga je ponûdo zapovedniski proszécsi ga, naj pri eti-

tao na z-Bôgom szi zgovárvanye, tûvárisivanye, k-Bôgi sze pozdigneny, na pobo'zno i vrêlo molenyé ponûca.

Pri indasnyi rimlançaj, gda je ország vu velikoj nevarnoszti i pogûbeli bio, szo sze lûdi voditelje tanácsivat szpravili vklüper, zgucsávajôcsi szi med szebom, kakda bi mogôcse bilô nevolo odvârnoti i lûdi sztan pobôgsati? Pri taksem tanácsivanyi sze je návadno zgôdilo, ka meszto csednoga szkoncsanya szo sze med szebom szposzvadili, eden toga ovoga razlácsavsi. Vu toj velikoj zmeslingi i hrabuki je eden héresen govor-nik goriszkrícsao, govorécsi: „Pörgarje, protiv-nik nam je 'ze pred várasha vrátami i ví sze itak medszebom grizéte?“

Té recsi szi má vszaki evangelicsáne na szrdce vzéti. Pred vrátami szo nam protivníci. Z-hûdo'zelcni, z-nepriateli szmo okôli obvzeti, za toga volo vszaki dén za tô edno sze molmo: negrizmo, neszvajúmo sze medszebom! Pavel apostol tûdi natô opomina i proszi vsze vernike vu Jezusa iméni: »Zdr'zite jedinsztvo dûhá, vu vezali méra.« (Efez, 4, 3.) Bojdmó ednoga razmênya, teda tûdi krepsi bodemo. I kêm sze bole pribli'zavamo k-Jezusi, témbole lübimo eden ovo-ga, témbole sze vjedinamo.

Náimre mi prêkmurszki evangelicsanje sze molmo za tô edno: naj nebode med nami nig-dár szpáke, szváje, nasztravlecsenye, nega bojd-mo v-ednom razmênyi i vklüp dr'zmo z-Bogá

hi'zi neiscsejo mále decé. Zdâ je 'ze szamo eden drági kaméncsec meo.

Z-tém sze je napôto proti Egiptomi, ár je tak csûlo, ka szo z-detetom tâ pobegnoli. Iszka-jôcsi ga od leta do leta, doszta lêt, ali nê ga je mogao gori náidti. Doszta országov je obho-do za nyegovo volo, ali vsze zaman. V-Egipto-mi nyemi je eden 'zidov pravo, naj ga neiscse vu králevszki palacsaj, nego vu sziomaski ku-csaj, med timi osztávlenimi szirotni, bete'zníkmi i rôními.

Tak je csinio. Povszédi je ta sziomaska sztáliscsa polszkao gori i povszéd je pomágao sziomáke, vu szükesíni bodôcse nevoláke. Vise 30 lêt je tak vandrao po szvéti, iszkajôcsi Mes-siásza, ár je te szlédnyi drági kamen itak v-ná-draj noszo, nebi rad prvle mrô, dokecs Messia-sza nenájde i tá nyemi nedá odlocseni kincs. Medtém je celô obsztarao, szpolj széri je grátao, gda sze je v-Jeruzálem pritepao.

pomocjôv. Vêm nasz je tak premalo i tak veliki racsun je protivníkov nasi . . .

Isztina, ka bi na tô szvetszki modriáške tak erkli: zevcsenomí csloveki nê trbê moliti. Tê tâksi sze szamo za zevcsene vfdijo. Prav zevcsení cslovek tak nede gúcsao. Nôvoga vrêmena náj-vékszi filozof Kant Emáuel je pravo naszledüva-jôcse, z-isztinom práve môdroszti i preszvetse-noszti recsi: „Vu mojem 'zitki szem doszta knig csteo, ali jaksi i bole trôstajôcsi szem nê naisao, kak szo vu 23-tom 'zoltári popiszane ete recsi: »Goszpôd je moj pasztér, nika sze mi nezménka. I csi bi hodo po szmrti kmicsni dolê, nebojim sze neszrecse: ár szi ti prímeni.«

Csi nasega vrêmena té nájvékszi filozôv je tak veliko mîrovoszt naisao vu tom, ka vu 'zitki i szmrti je Bôg prinyem, kêm bole mámo 'zeleti mi, z-Bôgom bidti, k-nyemi sze vrêlo moliti, ki szmo z-telikimi nepriateli okôli obvzeti.

Naj vszaki tjeden bode zanász vrêloga molenyá tjeden. Zdr'zmo jedinsztvo med szebov vu vezali méra!

Ka nasz je London návcso?

Biblio na cêloga szveta krsztsanov racsun Angliko Biblinszko Tüváristvo dá vöstampati. Veliko sumo pênez má tô tüváristvo, stere szo dobre dûse darüvale, tak da v-poszbeni jezikaj

Velko zburkanye je bilô vu várasi. Vszaki je odtoga gúcsao, ka szo dnesz rázpili ednoga krívoga proroka. Ti drûgi szo pa erkli, ka je Bo'zi szín bio. Artabáni je nikse szkrovno ob-csüténye nazvésztilo, naj ide na vmariscse, ár koga szo rázpili, on je, steroga 'ze 30 lêt iscse.

Sô je. Na pôti sze je szrécsao z-vojnikmi, ki szo edno deklino gnali. Kak ga deklina vára, k-nyemi je hítila, pred kôlina nyegove szpad-novsa, szrdca trápajôcs sze nyemi molécsa, pro-szécsa ga:

— Szpoznala szem te z-nasinyeki tvojega viszécsega lanceka, ka szi ti per'ziánec. Jasz szem tûdi per'ziáninya. Odati me scséjo rob-szlugov trsztszom, oszlôbodi me, ne daj me odati, da me neoszkrúnijo, ár szem escse ne-vtepena.

Artabán je nê mogao nyé prosnyi prôti sztánoti, pomiltvao jo je. Naprê je vzéo te szléd-nyi drági kamen, vô jo je rôso.

Biblio po tak niszkoj ceni dá vernikom v-róke, z-sterov sze niti nyé táble neplácsajo.

Gda je nas vendszlovenszki Nôvi Zákon zménkao, szmo sze i mi k-angliskoga drústva v-Belgrádi bodócoj filiji obrnoli, proszécsi, naj nam kak 'ze v-prvësi lëti, tak i zdâ znôva v  stampati Bo'zo r cs, da jo v-maternom jezíki mámo csteti.

Angliskoga bibl. drústva v- Beográdi sztojécsi t nik gosp. Jeremi  je opom nao sinyori , naj pri tom n vom v d vanyi pazko mámo i tak d amo v stampati, da meszto prv i vendszlovenszki liter: 'z, sz, cs, s, d'z, — ž, s, č, š, d , té szlávszke litere pr dejo notri. Siny r szo v-tom dugov nyi szam  vuszebi odgovora dati n  bili d ot cni faktor, nego delo szo pred sinyorszki gy l s posztavili. Siny rszki gy l s, no csi szo bili, k i szo ocs kov, prv i p sz t lov i n imre, K zmics Stevana, kak N voga Z kona obracitela szp menek, nedoteknyeno gori i vu post vanyi obarvati zeleli i trdili szo, csi t  liter , z-sterimi szo oni mo'ze szvoje neszprhl ve d uhovne kincse p szali i nam v- rok d li, t  zavr zemo, oszkr nimo nyihov szp menek, nezah v lni pohodn ki bodemo: je d onok tak szkoncsao, da sze N v Z kon z-tov prem mbov d  zn va stampati, t m bole  r szmo mi evangeli s nje tak ned zno zadoszta na csarno bili om zani pred nasimi szlávszkimi bratmi.

Na t  sze je okmicsila n ba, szunce je potemnelo, zemla sze je genola, hi ze szo sze r sile, kam nye sze szip valo, eden kamen je tomi sz romi sztarci na cselo szpadno. V k p je szpadno, krv ga je polej la, omedlo je i brez szamov s no je v-dekline krilo nagno glac . V meraj cs je na t homa z csao g csati. Deklin na ga je razmila. Po per zianskom je g csao, tak da bi szi z-kim zgov rja:

»Goszpodne, gda szem te vido lacsnoga, nah r no szem te, ali 'z dnoga, nap jo szem te.«

V meraj csiga d uh szi je z-Jezusom zg v rja. Zd  je zvedo, ka sze je cseresz 30 l t nezrac nano kr t najsao 'zny m. Od nyega je zvedo, ka je dr ge kamne n  nanehaszovite

Gy l sa szkoncsanye je v-Belgr d poszlano z-ednim exempl rom pr v sim Novim Z konom, na steroga pr i sztran szmo gori szp szali ka meszto obri szp szani liter iz, sz, cs itv. — ž, s, č, i. n. d. 'zel mo zn va v d nai N viz kon dati v  stampati.

Na veliko cs do i na nec kano osz m nyenoszt nase sze je zg dilo, ka je z-n va stampani Novi Testamentom cel  z-f ksimi p szki stampani, kak te pr v i. I gda szmo toga zrok zved vali, szmo z-Beogr da od imen vanoga dr zta zaszt pnika naszled vaj cse razlo'zenye d ibili:

Prv , kak bi n vo v d nayi stampati zacs noli, p leg n vade je pr v i exempl r v-London k-dr stvi trbelo poszlati i notri pok zati. Odnut je t  zapoved prisla k-Beogr dszkoj filiji, ka pri N v Z koni nikse prem mbe neszmijo csin ti, nika nacs , ni edne piknye n , kak je te pr v i, ni pri recs l, ni pri liter l, more vuvszem tak oszt ti, kak je od zacs tka mao bio!

Post jmo nasi ocs kov jezik i p szmo! Na t  n sz je n vcs  London!

Zvonika i zvon v poszvet vanye.

Decembra 9-ga je bio poszvet ni i szvojemi nebeszkom pozv nyi pr kd ni v-Adrianci, v-G. pet v szke fare filiji, po evangelicsanszki ver-

c le razd lo, nego je Jezusi dar vao. Zd  je zavedo, ka je nyegov d r gori prij ti.

* * *

Dr gi moj brat, jeli szi zarazmo, ka pr tebi toga str toga zhodnoga m droga p pov s t?

Kelikokolikr t sze vu 'zit i z-sz rom k , z-oszt vlenimi, vu sz kes ni bod csimi, z-szir ticami n ides, vsz gd r szi sze z-Jezusom naisao.

Ka nyegv m n jm nsim ald jes, Jezusi dar jes.

Ka szi tak Jezusi dar vao, on tiszto v-r cs ni m  . . .

Ki m  v ha na poszl hsanye, n j sz s !!

„Na 'z voj veri m ter sze obr ne na b gse csloveka sors.“

nikaj z-velkimi áldovmi i trúdom Bôgi na díko, verníkom pa na düsevno podigávanye znôva po-zdignyeni lèpi zvoník z-dvema poredno velikinu, znôva szprávlenima z-zvonama navküpe.

Csloveka dûso globoko obhodi one velike áldovnoszti nágib, stero nasi goricski verebratje, kí na szvojoj lôsoj, breznoj zemli tak težko tâzivéjo, na cérkevne násztave i verszke potrébcse-ne vise mócsi prinásajo. Pred nami je tá mála obri imenüvana vész, stere sztancsarje szo na-vékse od 3 do 8 plûgov zemlé majôci máli kmetje, jâko malo ji jeszte, komaj trijé, stirie, kí od deszét plûgov zemlé vise májo i tô Bôg zná vu határi v-keliki mësztaj raztepeno, ali tém je ji vecs tâksi, kí szamo malo kucso i dvâ, tri plûge májo i dönek szo té vele áldove prineszli na szvojo düsevno potrébcino. Isztina, ka szo je drûge gmajne tüdi dobrovolno podpérale i náim-re vu Ameriki zivôci verebratje, poznanci i tam bodôcsa rodbina.

Poszvetsüvanya aktus szta Godina Stevan dományi i Heiner Géza hodoski dühovnika szpu-nila, te prvi v-szlovenszkem, te drûgi vu vogr-szkem jeziki z-navdûsenim govorênyem predgajô-csiva i dicsécsiva Bogá za ono milosco, ka je dopûszto tomi málomi seregi zacsnyeno delo szrecsno dokoncsati i poszvetsüvanya szvétek za-dobiti, steri dén nepozábleni osztáne vu nyih ve-revréli szrdcaj.

Lèpi jeszénszki dén je bio, krajne sztancsarov neprecsteta vno'zina, brezi rázlocsa vere i nárednoszti, sze je szprávila vķuper. Telko lüdi je escse mála adrianszka vész nigdár nê bila szrecsza na szvojem presztori viditi i pozdrávlati, ki szo vszi v-dûhi potrdjeni, vu düsevni pa po-dignyeni odhájali i z-szebom neszli toga nepo-záblenoga dnéva lèpi szpômenek. Ouszvetka vi-szikoszt je podigávalo adrianszki mladencov na tô príliko vķupposztálenoga chôrusa i petrô-szki ogengaszilcov dalárde navdûsevno szpêvanye, stero szo Paulik János po od nyih 'ze dobro poznanoj szkrbeszti prílcsno ravnali.

Po odprávlenom cérkevnom aktusi je evang. obcsina goszté z-jâzinov obilno obgosztsila, kí szo med prijaznívím tûvárisivanyem lèpi csasz vķup osztali i v'zivali eden lèpi, nepozábleni verszki zvecsarek.

V-prísesztnom, 1930. leta kalendarij poszvet-süvanya celi aktus popolno bode doli szpiszani tim doticssnim na szpômenek. Eto pôt szmo sza-

mo nakrátci naglászili nasi verebratov vrêlosz, szvedocsivsi tô, ka sze 'znyimi vréd radujemo i tál jemlémo vu nyihovoj radoszti. — F. J. —

Nase sinyoríje szprá-viscse.

Sinyôra naznanûvanye od 1927 jul.

1. do 1928. jun. 30-ga.

(Nadaljávanye.)

5.) Kak tozbo morem escse naprê prineszti dome nsevszke gmajne dugoványe, stera szi je zvon szprávila i steroga je cêla gmajna dû'zna plácaati, pâcsati nescsejôcsi szo prêk dâni doticssnomi szedôcsi, glavárszti, naj pomôcs dâ na tê dugôv n tri pognánye. Cérkevni prâvdensk je 'ze vecskrát pritiszkávao, da sze 'ze ednôk tô zgodí, ali na glûha vûha je naisao. Pa dobro známo, ka po katholicsanszki gmajna notri dâne etakse proszje szo za ôszmi dén szpunijo po szrêszkom glavárszti.

Proszim sinyôrszki gyûlés, da pod 4-tim i 5-tim punktumom naprêdâne tozbe szkoncsa po cérkevnoj vîsisoj oblászti pred doticssnoga miasztra poszlati.

b.) Kak veszélo znamênye naznânye prine-szém gyûlési, ka szo nasi verníci priszpodobno k pretekôcsim lêtsam i eto leto na szvete materé cérkvi cile prinásali áldove. Na Dijacski Dom i Podpornico prineseni áldovi na drûgom meszti bodo vopokázani. Eti sze szamo z-naszledüvajôcsi lübénnoszti dárov szpomeném. Notri poká'zem Kuzma Stevana tûvárisice fundátie liszt, pôleg steroga na domajnkisevszke cérkvi oltára sznáze-nye 500 din. (pétsztô) fundálive, stero obdarûvana gmajna z-zahválnosztoy szprime.

Notri poká'zem proszenyakovszki ev. verníkov 1928 máj. 6. dr'zánom gyûlési gorivzeti na-piszni, v-sterom sze vô poká'ze nyih dvâ zvona (1924. létai 200 kgr. i 1928. létai 154 kgr. téze) lasztniksztva jus. Toga napiszka eden exemplár sze v-sinyorie pismárnico má djáli.

Bodonszka gmajna je k-farofi sze dr'zecso vêrszveno hrambo poprâvlala, na steri cil je 65.870 dinárov alduvala, szamovolni dárov je notri prislo 7074 din.

Dolnya Lendava je farov renoválivala z-9000 din. sztroszkom,

Gorayi Petrôvci szo na cérkev 5648 din. alduvali.

Gornya Szlávecsa cérkev zída. Na té raczún ē notri prislo 33,108 din. 23 p.

V-Krízevci je na cérkev 1460 din. prislo; v-Morávci je na cérkev 1013 din. prislo.

Szobotska gmajna je elektricsni poszvét dália v-cérkev szpelati, na stere sztroske je 8075 din. szamovolni áldovov dáno. Vu farov i v-árendo dáne presztere notri szpelani poszvét kostá 5980 din. Na cérkev je 8075 din. dobrovolni áldovov prislo.

V-púconszkoj gmajni je na cérkev 4176 din. aldúveni. Na tó príliko, ka je v-prem. szeptembri G. Adolfa drústvo glavni gyüllés v-Grátsi drázalo; nase sinyoriye gmajne szo 3025 din. áldova darívale, kak ószvetni dár.

Porácsam, da notri pokázané fundátie Jiszte gyüllés odobri, nameszti nihá i vszém pob. dari telom vu napísniki zahválnoszt voli. Naso szv. m. cérkev v Bo'zo miloscso porácsajócsi, osztánem

M. Szobota, 1928. jun. 29.

KUVÁTS STEVAN I. r.

sinyör.

(Dale.)

Trúbar Primo'z Szlovenie reformátor.

Prvi, ki sze je bojíva za razsirjávane reformácie po szlovenszki de'zéraj, je bio Primo'z Trubár. Trubár je znameniti escse tüdi v drúgom táli. On je bio prvi szlovenszki píszátel. Rojen je bio l. 1508. na Rascisci pri Turieki, steroga mēszeca i dnéva nevemo zavgúšno. Miszli sze, ka je bio rojeni 8. junija. Njegov oča Mihaly je bio teszács i mlinar. Bio je preci bogati cslovek. Ali že 1525. l. je mrô. Bio je obesení ob príliki niksega kmétszkoga punta.

Szvojega színá je dao solárvati. L. 1521. najdemo mládoga Trúbara na Reki (Fiume) v-máloj sôli. Tú sze je návcso glagolszko píszmo, stero je pa szledi pozábo. Potom v Salzburgi nadaljáva szvoje vcsenyé. Bio je tú edno leto. Kak sze je hráno Trubar? Nikaj nê nacsi, kak je bila te návada i kak sze je 'ze nigda Luther hráno. Hodo je z drúgimi szirmaskimi dijáki od. hi'ze do hi'ze i szi je z-popévanjom szlú'zo krüh. Rávno tak sze je hráno tüdi eden csasz v-Bécs, kama je priso z-Salzburga. Tú ga je szpoznao píspok z-Trsza, Peter Bonomo. Bonomo je bio humániest i záto je tüdi Trubar csteo sztari kla-

szikov i nemski píszátelev knige. Trubar je píspok vzéo szebov v Trszt, gde je Trubar grátao cérkveni peszmar i dober prijátel píspokov. Priprávalo sze je na popôvszki sztan. Píspok Bonomo je bio 'ze v tom csaszi prijátel reformácie. V l. 1527. je dôbo Trubar od njega plébánijo v Loki pri Zidenem Môszti i nê dugo po tisztom escse keplanijo pri szv. Maksimiliani v Celji. Trubar je tek zpäť naednôk prisao do szlú'zbe. Ka je delao z-pénezi? Sô je v Bečs i sze je tam dale vcsio; ali na univerzi je nê bio. Vcsio sze je szam; znao je Trubar pôleg szlovenszkoga jezika escse dobro talijanskij, nemski i latinskij.

L. 1530. je bio od Bonoma poszvacseni i je dôbo meszto predgara v Trszt. Szledi je cdisao nazáj ra szvojo plébánijo. Tú je prislo do onoga znamenitca hípa, od steroga ma je vu evangelicma dûhi zácszo Trúbar predgali. V tom csaszi je bila vera tüdi pri Szlovencaj na jako nizikom sztálisi. Lüdszto je vu verszkem — moralnom oszrávlenyi bilô zanemárjeno. Doszta lacsni i 'zéjajócsi dús je bilô, stere szo csakale na glád i 'zíj vtisejóco hráno i gitvino. I gda szo tó z-evangelicma po szvojem materszkem jeziki od Trubara vdáblale, vcsenyé reformácie szo z-radoszljov oszvojile. Trúbári szo ponüdili meszto sztolnega predgara v Ljubljani. Priseo je tak l. 1531. v Ljubljano. Nisterni kanoniki szo bili tüdi 'ze prijátelje protestantizma. Trubar je tú krepko i vrélo siro iszline evangelicma. Bio je tüdi nikelko csasza na Stajerszkem, gde je dôbo escse k-szvojima beneficijema, kak adminisztrátor plebánijo Lasko ob Szavinji. I gda njemi je píspok Kristof Ravbar prepovedao predgati v sztolnoj cerkvi, njemi je magisztrát dao cérkev szv. Elizabete v mescsanszkom spítáli, gde je predgao szkoro brezi pregányanya do l. 1540. Te je mogao na králevszko zapoved idti nazáj na szvojo plébánijo v Loki; bio je tüdi nikelko csasza v Trszt.

V l. 1542. ga je píspok Kacijanar imenúvao za sztolnoga kanonika v Ljubljani. Píspok je bio szam 'ze tüdi na pô evangelicsanec. Tú je Trúbar escse bolé predgao prôti neréndosztam v katoliskoj cérkvi. L. 1544. je grátao ljubljanskij píspok Urban Tekstor, trdi katolicsanec. Trúbar je bio poszláni na plébánijo v St. Jerneji na Dolenszkem. Po schmalkaldenszkoj bojni l. 1547. je pa naednôk prisla zapoved, ka sze morejo Trúbar i nisterni drúgi evangelicsanszki voditelje zapréti. Trúbar je pobegno z-Ljubljane i priso je l. 1548. v Nürnberg (Nemcsija.)

Na Nemskom je dôbo l. 1548. v Rotenburgi na Bavarskem meszto predgara. Tü sze je tüdi o'zeno. Tü je zacsno szvoje piszátelszko delo. Tri léta szledi je grátao v Kempeni dühovnik. Med tóm csaszom sze je reformácia vedno rezsirjávala. L. 1560. je dôbo od kranjski sztánov pozványe, naj pride nazaj na Kránszko. Med pôtjov sze je sztavo v Urachi; tü je nikelko cásza bio tüdi predgar. Tak je prisao v Ljubljano 22. junija l. 1561. Z-velkov ôszvetnosztjov sze ga prijeli gorri. V Uracki je meo delo z „Ugnadovov tiskarnov.“ Szledi sze je escse ednôk povrno v Urach i je zacseto delo dokoncsao. Zdaj je tüdi szvojo familió pripelao szebor domô. L. 1562. je pôsztao püspek szlovenszke evang. cérkevi. Kak püspek je vnôgo napravo za razsirjávanje protestantizma na Kranjskem i Goriskem. Meo je tüdi med katolicáni deszta prijátelov. Ali dönek je megao l. 1565. julius mêszece znôvics bêzati zavolo pregányanya. Sô je na Würtembersko, gde je faro dôbo v Lauffeni ob Neckari. Drûgo leto sze je preszelo v Derendingen pri Tübingen. Szamô ednôk je vido escse na krátek cász szvojo domovino, stero ja nadvszo lübo. Ta velka njegova žela je bila szpunyena v 1567. leti. Potem je k-korcom odisao vu tühino. Mrô je l. 1586. 29. junija, vu 78. leti szvoje sztaroszti. Tak sze szlovenci zgübili prvoga szlovenszkego piszátela, steri je bio telko pregányani, ka je nô megao niti domá mréti.

Tô je bilô 'zivlenye onoga csloveka, steri je telko dcibrega vcsino za szlovenszki národ, steroga moremo kak prvoga beritela za naso vero v-Szloveniji, kak máloga Luthera, visziko postlavit. Nej je omogao, opesao med velkimi trüdi zádivami i pregányanyi, drázala ga je gori velka lübézen do Krisztusovoga csisztoga evangelioma, do szvojega národa, steri je escse izda v-kmici blôdo.

IVAN PINTARICS,
oszmošolec.

Bo'zicsni ôszvetek vu Szobotskoj fari.

Szobotsko evang. 'zenszko drûzvto, kak 'ze vnogekrát, tak sze je i v-etom leti nô szpozábilo z-dobrocsinênya. Szpômenolo sze je z-evang. osznovni solárov. Na strô adventsko nedelo je nyim med ôszvetním csínom bo'zicsno

veszeljé szpravilo. Vu cérkvi je gori posztávleno lepô okincsanó i oszná'zeno oklajeno bo'zicsno drêvo. Po predpoldnésnyoj bo'zoz szlfúzbi je vsôli vktûpszprávlena deca od 'zenszkoga drûzvta pelana i szprevájana szkôsz nad szekrestijo prisla v-cérkev, nájnaprê v-angelov ôpravo oblecensi sészt deklin, stare sze pred oltár sztanole, za nyimi ti ovi vszi, kf sze na nyih racsún gori obdrízani presztor napunili, ár ie cérkev od vrêli verníkow tak na tle, kak na kôrusi nabito napunyena bîla. Z-nedúzni obrázcsecov decé sze je vidilo, kak velko bo'zicsno radoszt obcsûlio vu szvojí máli szrdcáj i tüdi náležna detecsa naivnoszt, z-sterov sze té mále glavé zbrodjávale: *Bôg drági, ka je ednomi-poednom Jezusek prineszao??*

Z-orgol szprevájanyem je milo-donécs szpêvan té máli sereg z-drûzvta kotrigami navküp z-83. peszmi dvá priva versusa: „*Angel szvèti z-nebész doli.*“ Nê szamo z-ednoga vernika ôcsi, vu szrisci globoko obhodjenoga, je tá peszem szkuze zbûdila. Po szpêvanyi je Kolosa Emilia Fliszár Jánosa: „*Bo'zics,*“ peszem deklamálivala. Potom je Kováts Annuska gospodicsina, 'zenszkoga drûzvta nô dávno odebrána tájniko'ca, v-málarne lépom govorênyi z-szvojim poniznim, cinkajôcim glászom nakrátcí naprêdala dnéva i ôszvetka cil, — 'zenszkoga drûzvta nepoménkano szkrbnoszt, epominavsa te málicste i gmajnare na tó, ka drûzvto vu prvoj vrszti te brezi sztarisov bodôcse, osztávlene sziroticse, sziromaske osznovleniske obdaruje pôleg premôcsi z-nikim málim dárom, oni pa, kf sze szrecsnési v-bôgsoj sztâvi bidli, tüdi dobijo veszélnoszti dár. Jezus je vszákomi prineszao radoszt. Na szrdcá je zvázala tim málicskim, naj vrla deca bodejo, roditelom na veszélje, drûgim na postenyé, Bôgi pa na díko i ednôk, gda gori zrasztéjo, pôleg premôcsi naj i oni pôleg Jezusovoga povelenya: „*Lacsne naszititi, 'zéden napojiti, náge oblécsti*“ nezamûdijo i evangelicsanszke szv. materé cérkvi vrêle i verne kotrige bodejo.

Kováts Annuska gospodicsina, stera je zdâ obprvím sztôpila vu tom pozványi na dela tél, je szvedôszvto djála od toga, ka je 'zenszko drûzvto na vrêdno oszobo zavüpaló tájnikoszta poszel i vu nyê edno delavno, agilisno kotrigo dôbilo na szvojega plamenitoga pozványi presztor.

Po tájnikoje govorényi szo drúzta odbornice pod gospé Dr. Sómenove, drúzta predsedníkoje vodstvom vodstvom vodstvom, pôleg nájbôgsega previdénya i potrêbsine, 'ze naprê vszakomi vô odlecsene dâri.

Hválevrédno szo sze trûdile drúzta kotlege pri áldovov pobéranyi i darüvanyi. 42 deteti, ti nájbole potrêbni, szo dôbili rázlocsne dôbi oblecšalo, ti ovi pa drûge sztvari, szladcsec, szpecsenyé, stera szo dobrovlnno darüvana.

Áldove szo darüvali: Szobeta váras 1000 din. Z-Martjáneč 177, z-Nemcsavec 204, z-Szobote poszbeni dárov 1342 din. pênez, z-ön toga gvanta materiál i obüel. Vkuþ je dâno 2723 dinárov, z-stere sume je vodáno 2323 din, obri osztányeni 400 i po ednoj neimenovanoy gospé darüvani 200 dinárov je pa k-Luthárove Fliszár Sarolte nasztávlenomu diakonisz fondi prikapcseno.

Szrdcsna hvála vszém daritelom i náimre drûge vere bratom, trgovcom, mestrom i pörgarom, ki szo szrdca darüvali i nê zaprli doli hi'z szvoji dvér pred timi trûpajôcsimi i áldove proszécsimi, ki szo naszledüvali Jezusa ono zapoved: »Eden drûgoga bremen noszte.« — Csúvar.

Kazács

k-dnénvnomi cstenyé Biblike.

Bôg môcs dâ.

28. P. Na boj. Efiez. 6, 11—17.
29. T. Na vodrázanye. I. Kor. 10, 12—13.
30. Szer. Na oblánoszt. 'Zolt. 60, 14.
31. Cs. Na ládanye. 'Zolt. 8, 4—10.

Febr.

1. P. Na szlăzbo. I. Tivnoth. 1. 12—16.
2. Sz. Na szvedôszto dêvanye. Riml. 1, 15—16.
3. N. Na doszgnenye cíla. Kol. 1, 9—14.

Kak sze pribli'záva k-tebi Jezus!

4. P. Liki vucsítel. Mataj 23, 6—10.
5. T. Liki dober pasztér. Ján. 10, 11, 27—30.
6. Szer. Liki vrács. Mataj 15, 10—20.
7. Cs. Liki oszloboditel. Ján. 8, 31—36.
8. P. Liki »rapzáti.« I. Petr. 2, 21—25.
9. Sz. Liki krao. Mataj 21, 1.—9.
10. N. Kak sze pribli'závas tif k-Jezusi? Jak. 4, 8.

Ta pôt, stera pela vu 'zitek.

11. P. Teszna vráta pelajo k-nyé. Luk. 13, 23—30.
12. T. Tá pôt je vôszka. Mataj 7, 13—14.
13. Szer. 'Zmetno je po nyé hoditi. Ap. Dj. 14, 19—22.
14. Cs. Z-cslovecsor mocsjov je nemogôcse. Mat. 19, 16—26.

15. P. Jezus je ôdpro to pôt. 'Zid. 10, 19—23.
16. Sz. Nyega moremo naszledüvati. Mark. 2, 14—17.
17. N. Po Nyémi k-Ocsi pridemo. Jan. 14, 1—6.

Po veri.

18. P. Po veri sze szpravicsamo. Riml. 3, 21—26.
19. T. Po veri sze ocsisztimo. Mataj 8, 1—3.
20. Szer. Kí je po veri ozdravo. Mataj 9, 19—22.
21. Cs. Po veri sze obarjemo. I. Petr. 1, 3—9.
22. P. Po veri lehko obládamo szvét. I. Jan. 5, 1—5.
23. Sz. Po veri drûgim tüdi lehko pomágamo. Mat. 9, 1—8.
24. N. Zacsitel i dokoncsitel vere. 'Zid. 11, 32—12, 2.

Rázlocsni máli glászi.

Radoszti glász. »Znám twoja dela i nevôle i sziro mastvo (ali bogat szí) i preklinyávane oni, ki sze za 'Zidove zovéjo i nej szo, nego szpraviscse Satanovo. Nikaj sze ne boj toga, stera bos trpo. Ovo vr'ze níke v-vász vrág vu temnico, naj sze szkùszite; i bodte meli nevolo deszét dni. Bojdi verea notri do szmerti, i dám ti 'zitka korôno.« (Ozn. 2, 9—10.)

Bo'zicsni ószvetek v Pueconci. Dec. 24-ga zedvecsara je v puconskoj cérkvi genlivó míli bo'zicsni ószvetek tekao dali. — Ouszvetek sze je zacsno z-liturgiskov bo'zov szlăzbov. Dühovník szo v-szvojem govorí odgovor dali na tô: zaká sze mámo vszí radüvati tomi bo'zicsnomi velikomi dári, Jezuseki. Potom szo solsza deca naprédali dvé lépivi bo'zicsnivi zméni. Med i po zménoma szo deca lêpe peszmi popevali pod vedsztvom Titán Jo'zefa solsztoga ravnitela i bo'zicsnoga zdržetka peszmi deklamálivali. Cérkev je vesz napunyena bila z-pobo'znimi verenikmi, sterim szo sze vsza naprédávanya prevecs povidla.

Andrejci. Na szvéti poszt popoldnévi je tüdi v-Andrejszkoj sôli jako lêpi koledni ószvetek bio dr'zani. Vernikov vno'zina je prisla vküper tüdi tü, naj poszlühne szvoje decé navdissen, genlivó szpêvanye, na stero nas Andrejszki vreli solszki upravitel, Rátkai Ödön z-radosztov i z-dúsov vcsijo szvoje soláre. Dece szo vecs pêszem popévali, deklamálivali i edno koledno zméno dali naprê, stera je poszlühásavcom nateliko do szrdca szégal, -ka szo sze nyim szkuze tiszkele z-ôcsi. Molitev i govor szta dr'zala g. Rátkai i Krányec S. drústveni nacselnik. Roditelje, obcsinszto i dece szo blázeno razhájali z-ôszvetka.

V-Newyorki sze zida edna prevelika cérkev baptistov. Nyéno znotrénysoszt, stero je ml. Rackefeller dao zidati na szpômenek szvoje materé, je ogen opfuszto. Skode je 1 milion dolárov.

Szamovolni dári na goridzánye Düsevnoga Liszta: Mr. Didi Siftár Maribor 30 D, Józef Weren Celje 50 D, Hári Leopold Domanjsovič 70 D, Kühár Stefan inspektor Puconci 20 D, Poszvék Kalman Brezovci 20 D, Godina Franc Vanecsa 5 D, Kódila Sándor Pecsarovci 5 D, Kolosa János Andrejci 5 D, Macsek Stefan Predanovci 2 D, Zsibrik Ivan Puconci 5 D, Banfi Józef Savnica 7 D, Kühár Stefan (brežnji) Puconci 5 D, Temlin Viktor Markisavci 5 D, Kolosa Józef szabó Puconci 10 D, Kisilák Mihály Brezovci 10 D, Banfi Józef kur. Moscsanci 10 D, Flegar Sándor Lemerje 5 D, Savel Stefan Puconci 5 D, Kuzma Ferenc Pužavci 10 D, Kováts 'Zúza Puconci 5 D, Kolosa János Puconci 2 D, Bükvits Franc trg. Križevci 10 D, Péntek Ferenc Polana 10 D, Külits Mihály kurátor Brezovci 5 D, Mihajlo Sočič Čakovec 15 D, Lukáts Kalman Puconci 7 D, Vitéz Stefan Predanovci 2 D, Luthár Karoly Ljubljana 25 D, Külits Jánosova Brezovci 10 D, Drvarits Kata D, Lendava 5 D, Benko Stevan szabó M. Sobota 10 D, Groza Peter M. Sobota 5 D, Krancsics János M. Sobota 10 D, Flisszár Lajos M. Sobota 5 D, Novák Stevan szabó M. Sobota 20 D, Pintarics Vince Nemsavci 4 D, Szinicz Józef Nemsavci 6 D, Szapács Franc Csernelavci 4 D, Vratarics Lajos Szodisinci 10 D, vd. Szinicz Lajosa Bodonci 10 Din. — Radi bi nadaljávali! Szírcsna hvála!

Dolnja Lendavszka gmajna je na I. i na III. adv. nedelo verszki zvecsarek držála. Na prvo z-szledécsim programom: Ments Piroska i Rózsai Irén szta eden-eden advenszki versus deklamativale, Skalics Sándor dühovnik je napredávanye držo: „Miért volt szükséges Krisztus földi eljövetele?“ Rózsai Lajos je pa goricsteo: Klára asszony od Kapi Béla püspeka. — Na drúgom verszkom Zvecsérki je Vukán Inke (6 let sztara!) i Penhofer Juliska deklamirala, Skalics dühovnik je napredávanye 'držo: „Jézus mint vőlegény.“ Novák Józef je gori cstéo: A „csoda“ od Mesathym. — Na szv. vecsér szo solszka deca ne prejdáli „Jézus az én Mindenem“ od Schiitt Gy. i Szombath E. píšzano zméno, pri steroj priliki szo edne ocsi nej csztanole brezi szkúz. 'Zenszko drústvo je od málcga Jezusa lépo božicsno drévo szpravilo, z-steroga je vszáko dobro evangeličanszko i escse pár kath. decé dôbilo dáre.

Domô szo prisli. Kolosa Miklós szo zszvojov tűvárisicov i jedinim szinom nov. 4-ga

z- Amerike szrecsno domô v-Puconce prisli. 16 lét szo bili ôzdalecs i z-szvojim oponásenyem, zcsednimi recsmi i z-dobrim csinénym szo li posztenyé szpravili szébi, szvojoj veri i szvojoj rojsztnoj obesini. Vsáko dobro i lépo delo szo podpérali z-recsiov i z-djányem v-Bethlehemi i od tisztec esze domô tüdi. 'Zelêmo nyim, naj sze na tihoj, prôsztoj rojsztnoj grûdi dobro i zadovolno csútijo i tô vadlûjejo: nájbôgse je pa li domá!

Velki dár na szirotniszko hi'zo. V-Jugoszláviji živécsyi kalaviaje májo edno blagoszvono delajôcso szirotno hi'zo 'ze. Zdâ pa bodo meli escse edno szirotno hi'zo z-ednoga plemenitoga herba. Hettesheimer Fällop je testálivao na edno kalavinszko szirotno hi'zo 25 kat plûgov orátje zemlé, 4 plûge goric, 2 $\frac{1}{2}$ plûga pásnika i hi'zo. Vsze tô je vrôdno 800.000 dinárov. — Té velikodûsni dár od toga tüdi gucsí, kak lôna Bôg vereno delanye: kalavinszka cérkev v-Jugoszláviji prêk lét z-velkimi áldovmi bráni szirotno deco i drži gori szvojo szirotno hi'zo, — ovo Bôg sze je nê szpozábo 'znyih.

Dári k-neszprjhlivomi venci v szpomin na Luthárovo Fliszár Sarolto za Diacskoga Dôma stipendij: Kühár Józef morávszke fare glávni kurátor ob priliki zdávanya szvojega sziná 300 Din, Franko Kalman Markisavci 20 Din, ml. Franko Józef Markisavci 30 Din, Kumin Stefan Markisavci 20 Din, Lukáts Stefan Puconci 20 Din, Czipott János Canada (Polana) 1 dolár, Banfi Béla 'zenov Lemerje 50 Din, Kováts Lajos 'zenov Salamenci 50 Din, Flisszár Stefan Polana 20 Din, Siftar Imre 'zenov Rakicsan 100 Din, Kercsmar Ernőjova Sebeborci 50 Din, Luthár Károlyova Sebeborci 30 Din, Luthar Kalmanova M. Sobota 20 Din, Weren Józef veletrg. Celje 100 Din, Krancsics Ana diakonissa Levocsa 20 csehszki kor., Jónás Vilma diakonissa Nemcsija 1 Mark, Kolosa Miklós Puconci 50 Din, Olasz Lajos Szebeborci 20 Din, Puconszka mladina 25 Din, Goricsán János Predanovci 10 Din, Savel Ivanova Pužavci 5 Din, Kühár Károly (Martina) Puconci 10 Din, Luthár Károly Ljubljana 25 Din, Flisszár Kata Predanovci 10 Din, Szedonya Jánosova Vanecsa 10 Din. Nájszrdcsnësa hvála za té korine posztvanya!

Testamális ednoga bívsega milinarszkgoga inasa. Zdâ szo odprli nê dâvno vopreminôcsega Sir Henry Whitehead anglickoga velkoga industríjalca testamális. Whitehead je zszrmaskoga pojára posztano veliki industríjalec

i za volo ekonomsski zaszlüzenoszti nyegovi, engliski plemenitás. Vu 10 lét sztaroszti szvoje, gda szo nyemi ocsa mrli, je za mlínarszkoga inasa sztöpo notri, naj more tyedenszko nisteri silling zaszlüziti na pomôcs szvojoj materi vdovici. Kak inas sze je vu vecserásnyoj sôli tüdi vcsio i vesz szvcj szloboden cajt je na cstenyé hasznoviti knig obrno. Szledi je préksztöpo na textilno tržtvo i je vu tom z-taksov szrecsov delao, ka szi je velko vréndoszt szpravo. Po cajti je Anglie eden nájbogatesi velikiindusztrijálec posztano. Zdâ je tak veliko imánye nihzo za szebom, ka szemo na dobrovitne cile je 900,000 fuit sterlingov (okoli 25 milio dinárov) prislo 'z-nyega.

Gornya Szlávecsa. Dári na cérkev zídsnye po zlatoj knigi: Edna pobo'zna krsztsenica Lemerje 50 Din., Jud Jozefa Szotina 50 Din., Lukasek Jo'zef M. Szobota 100 Din., g. Obál Jenőjova Pertocsa 100 Din., Kozic Stevanova Pertocsa 60 D., Ivanics Marija, Gomboc Franciska, Celeg Marija, Szukics Anna, Sajt Marija Vecsészlavci 50—50 Din., Fartek Ilonka Szerdica 100 D., Csurman Teréz Szotina 50 D., Szijjártó Marija, Frumen Lina D. Szlávecse 50—50 D., Hajdinyák Teréz D. Szlávecse 60 D., Spilák János Vidonci 50 D., Rödi Franciska, Goricsnik Juliska Gor. Lendava 50—50 D., g. Weisz Konrád Gusztáv apothekar Gor. Lendava 100 D., g. Szapacs Károly Radgonya 100 D., Lenarsics Jo'zef G. Szlávecsi 50 D., g. Raffel Károl Rogasovci 50 D., g. Kozic Stevan mehatikar M. Szobota 100 D., Edna pobo'zna krsztsenica z decôv vréd G. Szlávecsa na Szv. poszôdo na oltár 500 Din., Szkle-dár Miklos z-tüv. Szerdica 50 D., g. Dobrai János z-távárisicov M. Szobota 1000 Din., Benko Anna G. Szlávecsa 60 D., g. Vukán Lajos inspek-tor D. Lendava 200 Din., Unger N. D. Lendava 50 D., g. Cserny Viktor Szv. Juri 100 D., g. Koblecser Ignác Szv. Juri 100 D., g. Bokáň Franc veski ríftar Szv. Juri 80 D., g. Lah Sztanko g. lendavszki kath. kaplán 60 D., g. Kováts Frida G. Szlávecsi na oltár eden lépi prt i 100 Din., g. Pojbics Gizella G. Szlávecse 100 Din., Skodnik Emilia G. Szlávecse 50 D., Huber Marija G. Szlávecsi 41. h. st. 50 Din., Roposa Mici Beltinci 50 D., Benko Fána, Krénosz Marija Gor. Szlávecsa 50—50 Dia, Roposa Marija G. Szlávecsa 100 D., g. Kolbl Alojz Szv. Juri 100 Din., Huber Rosália G. Szlávecsa na szpômenek tüvárisa 100 Din., g. Fartek Franc fájni inspektor z-decov vred Szerdica szo aldüvali na szp. + 'zene i matere

krsztni kamen, g. Franc Ju'zina, kolportör Szv. píszma Rogatec je edno lépo velko nemsko biblyo aldüvalo na oltár, Ev. iZenszko drústvo z-M. Szobote je aldüvalo 2 lêpiva liscsára vu Bo'zo hi'zo. — Vszém daritelom nájtoplësa hvála!

Dári na Diacski Dom v-puconszkoj fari po zlatoj knigi: Franko Ivanova (kolar) Puconci 20 D, Szocsics Stefanova Puconci 10 D, Savel Stefanova Puconci 20 D, Furek Roman Macskovci 50 D, Kováts Franc D. Lendava 40 D, Mácsék Ferenc Predanovci 30 D, Siftar Imre Rakicsan 50 D, Bertalanits Ferenc Lemerje 5 D, Novák Kata Sebeborci 5 D, Podlészek Franc Lemerje 20 D, Stern Arnoldova Puconci 50 Din., Lukács Sándor Puconci 5, Kolosa János Andrejci 5, Goricsan Károly Polana 10, Hasaj Stefan Brezovci 5, Kühár Stefan (bre'zni) Puconci 5, Eden pobo'zen krsztsenik Pecsarovci 25, Siftar Lajos Brezovci 5, Ogengaszilno drústvo Krnci 30, Vukán S. Pu'zavci 5, Vukán J. Pu'zavci 6, Kolosa J. szabô Puconci 10, Kiszilák M. Brezovci 10, Vlaj I. Predanovci 20, Andrècs Jó'zef Kanada 15, Gedi-na Lajos Pecsarovci 10, Baler Lajos Szebeborci 10, Kováts Zu'za Puconci 5, Péntek Ferenc Polana 10, Külits Mihály kurátor Brezovci 10, Lut-hár Károly Ljubljana 25, Zelko Franc Chicago 150, Kalmár Terezia Newyork 80 din. — Vszém etim dobrovelaim daritelom naj vsze plácsa mi-loscse Bôg, ár szo Nyemi vugodni etaksi áldovi!

Nisterni glászi [z-Szlovenie sinyorije]. Szprávisce sinyorije je novembra 11-ga bilo obdrzáno v St. Egydi-ji. Ráno tü iszti dén je geriposzvetsena nova evang. cérkev, stero szi je tá mála fara z-velkimi áldovmi pozdignola. — Csüdivanya je vredna ona gotovnoszt na áldove, z-sterov szo szi nasi verebratje v Ptui edno presztrano, na dvoje kondignacije hi'zo kúplii dec. 4-ga za 139,000 dinárov. Vu toj szi namé-nijo molitvárnicó i gmánszko dvoráno pripraviti. Oh kak lèpi zacsétek je tó vu nôvom cérkevnom leti! Bo'zi blagoszlov bojdi na toj szpráving! — Ka vu toj máloj sinyoriji na keliko szpunyávajo právdo Krisztusovo, kak noszijo edendrûgoga na molécs szrdcáj, kak szvedocsió szvojo lübézen z-djányom: na to gledocs je ocsiveszno kazalo áldov na Podpornico prine-seni. Vszevküper szo 43034 Din. aldüvali na té cio!

Dári na Diacski Dom. Z-Püconeck: Kühár Ferenc 6 kil kuk. mele; z-Amerike z-Pal-martona Kumin Stevan 2 dolára; z-Szodisinec

je z-prvēsega kvitēranya vōosztalo Vratarics Lajosova $11\frac{1}{2}$ kg. 'zita i Dsuban Károly 3 kg. psenice, stero eto pôt vōopopravimo; z-Vanecsa Szlivnyek Jo'zef 50 kg. psenice; z-Szobote Rehn János kovács 28 din, pri g. Bác Lajosa zdávanya priliki 100 D, g. Dobráica ovérke; z-Rankovec Horváth Lajos 10 D.; z-Vancsavészi Szinicz Ivanova 10 din; z-Kri'zevszka gmajna 150 kil psenice rēsenye 450 din; z-Morávec: D'zuban Ferenc 34 kil psenice, 14 kil 'zita, 38 kil krumpisov i vecskrát kiszilák, Bencák Ferenc 2 kg. psenice, $1\frac{1}{2}$ kg. 'zita, Kühár Stevan 2 kg. ps., $1\frac{1}{2}$ kg. 'zita, Kühár Ivan 2 kg. psen., 3 kg. 'zita, 10 kg. krumpisov, Siftár Jo'zef 2 kg. 'z., Vitéz Sándor $1\frac{1}{2}$ kg. 'z., Vitéz Mátyás $3\frac{1}{2}$ kg. 'z., Vucskics Jo'zef 8 kg. 'z., Horváth János 5 kg. psen., Kühár Károly 10 kg. 'z., Sável Iván 10 kg. 'zita i psen. Vszákomu dariteli szrdcsna hvála, Dsuban Ferenci pa poszbeno za pobéranje i foringo! Z-Tesanovec Pécsek Ivan $2\frac{1}{2}$, Siftár János $3\frac{1}{2}$, Pörs István $3\frac{1}{2}$, Ernisa Jo'zef (130) 4, Csarni János 3, Kocén Mátyás 3, Leposa Vince 2, Fliszár Miklós 3, Horváth Ivan 6, Kühár Jo'zef 32, Szocsics Rudolf 3, Benko Géza 5, Fliszár Stevan 4, Grábár János 3, Skrilec Iván 3, Kühár Stevan 3, Kiszilák Jo'zef 3, Lipics Jo'zef 10, Lipics Vince 5 kg. psenice, Ernisa Stevan 5, Rumics Ferenc 5, Benkó Jo'zef 2, Obál Jo'zef 7 kg. 'zita, Sável Lajos 3 kg. psena; z-Gederovec Stiván Ferenc, Dsuban Jo'zef 10—10 din, Gorcán Ferenc, Vukán Jánosova, Hasáj Ivan 5—5 din, Hassáj Sándor 3 din 50 par; z-Morávec Bencik János 40 din; z-Szkakovec Novák Franc 26, Bencik Jo'zef 16, Sbül János 28 kg. krumpisov i 10 din pênež, Kuzma Ferenc 27, Lúlik Mátyás 19, Fliszár Sándor 17, Szapács F. 10, Kósz Sándor 7, Skrabán János 30 kil krumpisov; z-Csrnelavec Vucsák János 26 kg. 'zita, 11 kg. kuk. mele; z-Szobote gospzá Jarnevicsova vu szvojem tjéndni: pseno, belice i jáboka, gospzon Heklics Stevan domajnsevszke fare inspektor 200 din, gospzá Barbarics Jánosa vdov. 100 din. na prem. tüvárisa szpômenek; z-Nemcsije Gusztáv Adolfa drûstvo 200 márk, v-nasi pêneži 2692 din; z-Szodisinec Vukan Jo'zef 42, Gomboc Ferenc 40, Podlészek Kata 20, Pintarics Stevan 26, Dsuban Károly 20, Kiszilák Stevan 15, Vujec Juliánna 20, Rogán Rudolf 36 kg. krumpisov; z-Kupsinec Oucsek Károly 30, Norcsics János 30, Siftár Károly 20; z-Vancsavészi Szinicz Ivanova 20; z-Tisine Rehn János trgovc

100; z-Gradicsa Csrnyavics Lajos 10; z-Nemcsivec Horváth János 10, z-Szobote Fliszár Jo'zef gospzilnicsar 100 dinárov. Vszém daritelom glboka hvála!

Legradszka (Medjimurje) gmâna je preminôcse leto popolnomu nôvi farof dala zozidati i tüdi cérkev lepô renovirati. Od lêpe i plenite áldovnoszti szvedocsi te nôvi, modern, massiv farof i glászi navdûseno cérkvilûbézen vernikov. Ali nábole pa glázi vréloszt fare döhovnika, Sostaréc Franca, ki szo cônomi deli glabajcsa dûsa bili. Pred lánszkim letom v-Nemcsiji, preminôcse leto pa v-Schweiz i szo drzali prêk pét tyédnov nepretrgnyeno napredávanya i tak poszkrbeli lêpo podporo zvönszki verebratov szvojoj máloj fari. Ete nas domacsin, ki szo prorocke gorécsnoszti i dûhá cslovek, tü vu okôli 375 dûs racsunajôcsoj gmâni delajo. Oh da bi dobro bilo, csi bi eti med nami mogli bidti, gde bi na véksem dela presztori vecs lehko csinili za lüdsztra i za nuso vrélo lübleno cérkev! — Bo'zi blagoszlov bojdi na toj máloj fari i na nyé vrélem döhovnik!

Gde jeszte nájvecs kôdisov? Vu Varsovi, gde nega biblinszkoga krsztsanszta, prebivalcov 2 procenta, t. j. 22,673 lûdi z kôdivanya zivé. Znáno je, ka med Europe várasami szo Rim, te vecsen váras, Páris i Varso tiszti, steri nájvecs kôdisov májo.

Krumpise szo darüvalli z Kri'zevec v-kj: Hari Juri 5, Hari Josip 5, Kelemen János 10, Hári István 10, Hári Sandor 10, Kelemen Jo'zef 5, Kelemen Juri 5, Hari Ferenc 20, Csahuk Károl 5, Gergár Viktor 10, Gergár Peter 10, Gergár Terezija 5, Kücsán Juri 3, Gergár Vince 10, Berke Sandor 5, Gergár Jo'zef 15, Küronja Lajos 10, Luthár András 2, Gergár Sandor 5, Kücsán Sándor 7, Hári János 5, Sebjanics János 5, Küronya Sándor 15, Hári Ádám 5, Hári Lajos 5, Hári Lajos 5, Gergár Lajos 5, Gergár Terézia 5, Gergár Lajos 15, Kücsán Roza 2, Kercsmár Juri 7, Szmodis Teréz 3, Küplén Mátyás 5, Gergár István 5, Csahuk Juri 5, Gergár Lajos 5, Kercsmár Károl 8, Novák Jo'zef 2, Novák Lajos 5, Novák Franciska 4, Hári Viktor 2 Bébics Jo'zef 5, Csahuk Vince 4, Csahuk Ádám 10, Kuto Juri 5, Kuts Sándor 25, Kutos Peter 2, Csahuj Jenő 2, Csahuk Lajos 2, Császár Peter 25, Császár Juri 2, Császár János 12, Császár Lajos 11, Császár Ádám 3, Küronja János 5, Küronja Roza 5, Küronja János 5, Küronja István 5, Kür-

nja Julija 5, Küronja Peter 5, Drü'zin Ferenc 2, Kücsán János 5, Kücsán Ferenc 5, Kücsán János 10, Kücsán Peter 5, Hári Mátyás 10, Kücsán Mátyás 5, Kücsán Peter 2, Hári Juri 2, Hári Pál 5, Novák Sándor 5, Csa'huk Jó'zef 5, Hári János 5, Hári Franciska 10, Borbely Ivan 5, Hári Ádám 5, Lnhár Éva 5, Andrejek Peter 5, Horvát Jó'zef 5, Malacsics Lajos 15, Hári Lajos 15, Oucsak Juri 10, Zakócs Jó'zef 15, Fliszár Júri 10, Szabjanics Juli 2, Kücsán János 10, Zakócs Ádám 7, Kücsán Jó'zef 2, Kücsán Juri 10, Kücsán János 5, Kücsán Ádám 5, Kücsán Jó'zef 10, Kücsán Peter 10, Luthár Peter 5, 'Zupánek István 5, Závec István 10, Kücsán Pál 5, Drü'zin Lajos 5, Kücsán Sándor 5, Kücsán Sándor 5, Csa'huk Jó'zef 5, Kücsán Ádám 2, Csa'huk Sándor 5, Hári János 3, Hári Juri 4, Hrvát István 3, Hári Ivan 2, Hári Sándor 3, Fliszár Iván 3, Bobics István 5, Hári János 5, Fliszár Mihály 10, Sakál Lajos 10, Nemcsics Mátyás 10, Kárl Ferenc 10, Hazok S. 15, Kelemen V. 7, Breszkocs E. 3, Kücsán J. 20, Oskola T. 10, Bacsics Juli 5, Luthár J. 5, Novák Sándor 2, Csa'huk Ivánne 10, Csa'huk Fáni 20, Sanca Sándor 5, Csa'huk Lajos 10, Breszkocs Ádám 2, Csa'huk Kálmán 5, Csa'huk Lajos 5, Kücsán Mihály 5, Rituper Lajos 7, Kerec Katalin 2, Csa'huk Ludvik trg. 7, Gergár János 8, Gergár Péter 2, Gergár Lajos 15, Gergár János 20, Gergár Jakob 5, Gergár Fáni 5, Novák Sándor 5, Luthár Juli 5, O'zvaticus Ádám 5, O'zvaticus Viktor 5, Hári Peter 2, Csa'buk János 15, Csa'huk Joszip 5, Kercsmár Sándor 5, Kutos Juri 2, Krányec Mihály 2, Kücsan János 3, Kutos Juri 10, Kutos Ivan 5, Gergár Anna 10, Kutos Peter 5, Kutos Sándor 5, Kutos István 5, Hári Josip 5, Kutos Medard 3, Olasz Ádám 3, Krcsmár András 20, Krcsmár János 15, Krcsmár János 5, Krcsmár Lajos 10, Luthar István 5, Luthar Fáni 10, Krcsmár Jó'zef 5, Luthár Ferenc 5, Krcsmár Iván 3, Krcsmár Péter 2, Krcsmár János 5, Krcsmár János 3, Kutos Peter 5, Kutos Jó'zef 5, Kutos János 5 kgr. Vszevküp 12 metr. 60 kgr. Jako lepô hválimo Kri'zevcasrom za tak lepi dár, steroga szo Dijacskomi domi darívali dobri bill. V preminôcsem leti je nisterne vesznice jako obô'zala tocsa i náimre one, od steri szmo vszáko leto nájvecs podpore dôbili. Od tiszti je pretekôcse leto niscse nê mogao podpore csakati, ár szo podpore szamî potrebni bill. Záto szmo sze povrnil v-one kraje proszit, stci szo od zráka kvára mentüvani. Hválimo záto gosp. Darvas dühovniki, ka szo szvojim gmajnarom Dijaski dom na podpéranye porácsali, Hári Ferenc kurátori i Kutos Lajosi, ka szta sze z-vkúppobéranyem tridilla, stero je na tak velikom presztori le'zecsoj i z-ratzepeni hi'z bodôcsoj vészi bogme trudavno delo, Fliszár Mihályi, ki szo od hi'ze do hi'ze z-szkôli vküp dâli vozitî i notri v-Sa-

boto pripelati; poszbeno pa áldove darüvajôcsim postüvanim daritelom! Vu Dijacskoga dôma iméni vszém szrdcsno hváli Fliszár János D. D. voditel.

Berlinszki pápe'zki nuncius,

Pacielli érsek, sze je na veliki sztopaj odločco. Odísao je vu Wittenberg, naj oszbeno szpozna ona mēzta, gde je nyegove cérkvi eden nájvéksi protivník hodo ednôk. Escse v Erfurt i Wartburg je tüdi pogledno. Gori je poiszkao Wittenbergszkoga superitendensa i opozzo ga je, naj ga vdilek vodi po szprávaj Lutherove dvoráne. Vu varaskoj cérkvi je pogledno Luther predganco, vu gradszkoj cérkvi je pa dugsi cajt pregledávao Luther grob, Môdroga Frigyesa i Sztálnoga Jánosa zebérajôcsega poglavára grobszki szpômenek ino tiszte dveri, na stere je ednôk vő bilo prebito ti 95 pravíc. — Pred Paciellijom je zádnyics Pietro Paulo Bergerio pápe'zki nuncius bio vu Wittenbergi, steri je escse vido Lutheri i gúcsao 'z-nyim 1535. novembra 7-ga. Nyegov sors je csûden konec meo. Jáko globoko sze je vtono vu miszli reformáciye i záto sze je odtrgnou od Rima i je evangelicsanszki dühovnik posztano. Vu Tübingeni je pokopani.

Nücaj vrêmen szkrbno. Vnôgi sze sztarajo dneszdén, ka te'zke hípe 'zivémo, 'zmetno je 'zivlênye. Gori moremo tak ponúcati vrêmen. Niscse je tô tak vêsztno nê csinio, 'iki Jezus. Delam, dokecs je dén, je velo. Vu nocsi je pa molo. Pavel apostol sze tüdi z-tém hváli: Vecs szem delao, kak vszi ovi. — Veliki Frigyes je 'ze vgojedno rano pod rokôv szvojega barbéra szpunyávao ta prva vőposzlühsanya. — Paton missionarius je nôcs-dén tak vrêlo delao, ka je szvojega dela presztor tecasz nê osztavo, dokecs je toga zádnyega pogana tüdi nê okrszto. — Znáni je govor I. Vilmos caszara: Nemam cajta trûden bidti. Miszlimo szi mí tüdi na tô, ka ednôk nê szamo od vszáke rencsi nase bomo mogli racsun dati, nego od toga tüdi, kak szmo ponúcali vő nase vrêmen. Vszagavêcs pa ne szl'zmo etomi szvéti, nego Bôgi i nyegovomi dugoványi!